

§ 211. *Грѣхъ-тъ противоположенъ на смиреніе-то е гордость-та.*

На смиреніе-то е противоположна гордость-та, или услажденіе-то съ собствени-тъ съвършенства и предпочитаніе-то себе отъ друго, даже отъ всички. Нѣма такъвъ порокъ, кой-то бы былъ толко противенъ Богу, както е гордость-та (Сир. 10. 7). Зачто подъ гордость-тъ ся крые обоготвореніе-то себе, и тя е начало то, т. е. источникъ-тъ на грѣха (Сир. 10. 15); отъ гордость-тъ ся раждатъ много други грѣхове, както: самолюбіе-то, самоослѣвленіе-то, своенравіе-то и упорство-то, презрѣніе-то къмъ други-тъ, страсть-та да осждава друго, духъ-тъ на клеветѣ-тъ, зависть-та и зложелательство-то, лицемеріе-то, неблагодарность-та къмъ Бога, неподчиняваніе-то на началство-то, наконецъ гордость-та е майка-та на всички ереси.

§ 212. 4) *Помятіе за самоотверженіе-то*

Самоотверженіе-то е твърга-та и непремѣнна рѣшимость да презира заради Бога всичко това, кое-то може да ны прельсти и приятствува, или готовность-та по-добрь да ся лишаваме отъ всичко пріятно и драгоціно намъ на землѣ-тъ, отколко-то да направимъ нѣчто противно на волѣ-тъ Божіѣхъ. Така Златоустъ Святый, като пояснява думѣ-тъ на Спасителя *да отвержется себе*, говори: «Христосъ желас, да бы не жалили тѣло-то си: бѣхъ-тъ ли, гонятъ ли, «горятъ ли тя, или друго нѣчто съ тебе правятъ, не жали себе. «Зачто това само-то и значи да жалишь себе. Така и Отци-тъ «(бащи-тъ) тогава жалатъ дѣца-та си, когато, като ги предаватъ «на учители, казватъ да ги не жалатъ. Подобно и Христосъ; Той «даже не е казалъ: не жали себе, за по-силно: *отречи ся отъ себе* «(Мар. 8. 34), сир. ничто нѣмай общо съ самъ-себе, нѣ подаривай «ся на опаеность, на подвиги, и това преноси така, като че другъ «нѣкой го търпи» (тол. на Мат. 55).

§ 213. *Необходимость-та на самоотверженіе-то.*

Необходимость-та на самоотверженіе-то ясно ся види отъ думѣ-тъ на Х. Спасителя: *аше кто хощетъ по Мнѣ ити, да отвержется себе* (Мат. 16. 24; Мар. 8. 34; Лук. 9. 23). И положительно тоя, кой-то е привязанъ у собствено-то си мудрованіе, не може да иде по Христа безъ отверженіе-то на тѣхъ привязанность, спорѣдъ че безъ това той не може да ветжи въ нѣтъ на чистѣ-тъ върж. Кой-то не оставя желанія-та на собственихъ-тъ волѣхъ така и той не може да бжде послѣдователь Христовъ; зачто послѣдваніе-то състои въ това, сир. въ избраніе-то нѣтъ не по собственихъ-тъ волѣхъ, а по волѣхъ-тъ на предходящаго; и кой-то не иска да пожертвува заради Бога душевны-тъ си привязанности къмъ родители-тъ, сыругѣ-тъ, чада-та и пріятели-тъ, не може да бжде послѣдователь на Иисуса Христа, на кое-то Самъ Той доверява: *иже любитъ отца, или мать паче Мене, исть Мене достоинъ; и иже любитъ сына или дщерь паче Мене, исть Мене достоинъ* (Мат. 10. 37). Че пристрастный-тъ къмъ временный животъ не може успѣшно да съврши по-